

από του ζήλου και μεταμόρφωμά του σε λαό. Μόνο με αυτό το πνεύμα γίνεται ε' εργάτης φορέας του ανθρωπιστικού σοσιαλιστικού ιδανικού. Το θεριό δεν το θέλομε νάνωνιωθεί, νάνταριαστεί, φέρνοντας το χαμό και τον αφανισμό και την καταστροφή, κατά τις αποκαλυπτικές προφητείες του ήρωα του «Γήταυρου», μα να ξυπνήσει μέσα του η ανάγκη νά-παιτήσκει μόρφωση, πολιτισμό και λευτεριά. Κι αν τρέξει τα δόντια του, κι αν άγριέψει, κι αν μουγκρίσει, κι αν κλάει και κατιτίς περισσότερο άκμα, να το κάμει: όχι για το χαλασμό, μα για το φώς, για το ξανάνωμα, για τον ανθρωπισμό του κόσμου. Τη νίκη του ιδανικού μας θά τη φέρει μόνο το φώτισμα του εργάτη. Σ' αυτό μπορεί να παίξει αναμφισβήτητα σπουδαίο μέρος κ' η τέχνη. Όπου έχει τη διάθεση, ο μισθός της μέγας. Μα αν θέλει να βοηθήσει σοβαρά, ως έρθει μόνο με το φώς, με το αίσημα, με την αγάπη και τη σοβαρότητα. Τα σύμβολα και τους μυστικισμούς, τις αισθηματικές ασάφειες και διαχύσεις και τα παραμύθια ως τάφισι για τις αισθητικές ανάγκες των άστών. Με άκρετά σκοτάδια γιόμισε την ψυχή του λαού η άμαθεια κ' η θρησκεία, με άκρετες όνειροφαντασιές και πλάνες του σκότους το πνεύμα η άστική ιδεολογία. Ο εργάτης και γενικά ο λαός έχει ανάγκη να νιώσει την πραγματικότητα, γι' αυτό κ' η τέχνη, που δεν έχει την πηγή της σ' αυτή, βλάθει τον άγώνα αντί να τον βοηθήσει.

Έταν φυσικό κ' οι πρώτοι πνευματικοί άγωνιστές, που θά κατέβαιναν μ' αγάπη στο λαό, να κατεθούν με όλο το βάρος του άστικού τρόπου αίσθησης της πραγματικότητας. Και για ό,τι είναι φυσικό, δε μπορεί νάχει κατάκριση κανένας. Γι' αυτό κ' εγώ, με όλες τις παραπάνω αντιλογίες μου στο δράμα του κ. Ρήγα Γκόλφη, στο βήθος μόνο χαιρόμαι, βλέποντας νέους συγγραφείς να κατεβαίνουν στο λαό με αγάπη. Μα πάλι ούτε μπορώ, ούτε θέλω να το κρύψω πως θάταν ευχής έργο, αν η έμπνευση του συγγραφέα του «Γήταυρου» ξανακεντρίζονταν από το ίδιο ανθρωπιστικό αίσθημα, να κοίταζε περισσότερο τα πράγματα που θέλει να παραστήσει και να πάσχιζε σύνωρα νάλαφρωθεί όσο μπορεί περισσότερο από μυστήρια κ' αισθηματικότητες. Και θαρρώ, μ' αυτό όχι μόνο η τέχνη του θά κέρδιζε, μα και θά βοηθούσε ήθετικότερα την προπαγάντα μιας ιδέας που τον ένθουσιάζει, εκεί που τώρα με το «Γήταυρο» μπορεί περισσότερο να θολωθεί αυτή τόσο στις τάξεις των προλεταρίων, όσο και στις τάξεις των έχτρών τους.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

ραπάνω της να εύτυχήση· δεν είν' αλήθεια, δάσκαλε; Τη γνωρίζετε σεις; ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ. Ναι, είναι αληθινά, όπως τη βλέπουμε τ' αδερφικά σας τ' μάτι. Βγαίνει απ' το μαρτύριο της φτωχιάς. Είν' κ' μέσα της σαν ένα αδιάκοπο φτερούγισμα. Το ένιωθα πρωτύτερα, που ήμουνα κοντά της. Η χάρη του Θεού είν' αληθινά επάνω της. Δεν είναι ύψος όπου να μ'ην μπορεί να φτάση. Ο Λούκιος έχει μες τα χέρια του μια φλόγινη ζωή, μια δύναμη άτέλειωτη. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ. Είχατε μείνει πολύ μαζί του σήμερα; ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ. Ναι, κάμποση ώρα. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ. Πώς τονέ βρήκατε; ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ. Είχελο από γλύκα και παρηγοιασμένο. Θά τονέ δ'ητε σε λίγο, δάσκαλε. Η εύαισθησία του είναι επικίνδυνη. Τα πρόσωπα που τον αγαπούν, μπορούνε να του κάμουνε πολύ καλό και πολύ κακό. Ένας λόγος τον ταραίζει και τον κάνει άνω κάτω. Προσέχετε σε κάθε λέξη σας, σεις που τον αγαπάτε. Καλές άντάμωσες. Ανάγκη να πη γαίνω. (Χαιρετίζει και τους δύο, για να φύγη). ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ. Στο καλό, δάσκαλε. Ίσως κύριο σας ξαναδώ ιδώ. Έλπίζω. Σας έχει πιάσει

Ο "ΝΟΥΜΑΣ", ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ
Για την Αθήνα Δρ. Σ.— Για τις Έπαρχίες Δρ.
Για το Εξωτερικό Φρ. Χρ. Ιο.

Για τις έπαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες (2 Δρ. την τριμηνία) συνδρομές.

Κανένας δε γράφεται συνδρομητής ή δε στείλει μπροστά τη συνδρομή του.

10 λεπτά το φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κιάσκια (Σύνταγμα, Ομόνοια Έθν. Τράπεζα Έπι. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιάδρου (Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός υπόγειου Σιδηρόδρομου Ομόνοια), στα βιβλιοπωλεία «Έστιας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (άντικρυ στ'η Βουλή).

Στην Κέρκυρα, Πάτρα και Βόλο, στα Πραχτορεία των Εφημερίδων.

Στα Χανιά (Κρήτη) στο Σύλλογο ο «Σολωμός».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Βουλευτική άπεργία — "Αν είχαμε Κυβέρνηση... — Η γλώσσα του λαού — Να κούβωμαστε από τους όχτρους μας — Βουλευτές και ληστές.

ΕΙΧΑΜΕ λοιπόν και μεις την άπεργία μας, μια παράξενη και Ρωμαϊκή ολωσδιόλου άπεργία, που λέγεται «Κωλυσιεργία βουλευτική». Και η άπεργία πέτυχε, άφου η Κυβέρνηση υποχώρησε σ' αυτή και κήρυξε «την άπ'εξ των εργασιών της Βουλής», που λένε, δηλ. κολόγησε πως η Βουλή, μ'ην έχοντας για την ώρα άλλη δουλιά βιαστική να κάνει, κλείνει τις πόρτες της και στέλνει τους ένθικους πατέρες να βοσκίδουνε στις έπαρχίες τους. Κείνο που θέλαν οι βουλευτές να πιτύχουν, το πιτύχανε. Και τώρα κορδώνονται και καρτερούνε με λαχτάρα να δημοστευτεί το άλλο Βασ. διάταγμα που θάν τους καλεί σ' έχταχτη σύνοδο, δηλ. που θάν τους μετράει από χίλιες δραχμές στον καθένα για βουλευτική αποζημίωση.

Γιατί για τις χίλιες αυτές ψυροδραχμές γίνονταν όλος ο κανυός, σ' εποχή μάλιστα που οι Κουμπώτες πεθαινον από την πείνα κι όλοι φωνάζουμε, και οι βουλευτές μας πρώτοι πρώτοι, πως χρειάζεται οικονομία και της πεντάρας άκόμα για ν' άντικρούσουμε την καινούρια οικονομική καταστροφή π'ε όλο και μ'ας ζυγώνει.

Άχ, μωρέ, κάτι άλλο χρειαζόντουσαν αυτοί οι φαβλατάδες, μα ό λαός κυλιέται άκόμα σε μια άπελ-

πιστική ψοφομένη και δε βρέθηκε ως την ώρα κείνος που θάν του δώσει την κλωστή και θά τον τραβήξει από το ραχάτι του.

ΑΝ είχαμε Κυβέρνηση με δόντια, που να μπορούσε να τρέξει, οι βουλευτές μας δε θάν τις χαιρόντουσαν τις χίλιες δραχμές. Θέλετε Έχταχτη Σύνοδο; Δέν έχει. Έλάτε μεθαύριο το χινόπωρο στην ταχτική. Κι ά σας φέρω σ' Έχταχτη, τί θά κάνετε; Τίποτα. Άερα θά καθουρνίσετε πάλι, ρουσφέτια θάρπάξετε, κωλυσιεργίες θά μου σκαρώνετε Σιγτίρ λοιπόν από δω.

Μα ποιός να μιλήσει έτσι; Ο κ. Θεοτόκης ή ο κ. Ράλλης; Δε βαριέστε. Αυτοί δε συγκινούνται από τα τέτια, γιατί και τα τέτια τα θαρρούνε «καθιερωμένα κοινοβουλευτικά συνήθεια» και τ'άγχονται.

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ από την «Ακρόπολη» της περασμένης Δευτέρας ένα παραγραφάκι και σας το δίνομε δίχως κανένα δικό μας σχόλιο. Νά το:

«Παρακαλούμε τους άνωκοκρούς μας από τις έπαρχίες ν' ακολουθήσι εις τα γράμματά τους το ύφος της «Ακρόπολεως». Απτικισμός δεν μ'ας χρειάζεται. Μίσαι άόριστοι, δοικαί, άντωνυμίες άρχαίες και τα λοιπά να λείπουν. Η «Ακρόπολις» άνήκει εις τον λαόν. Και ό λαός έχει τη δική του γλώσσα.

Σ' αυτήν λοιπόν την γλώσσαν πρέπει να τους μιλούμε οι λεγόμενοι γραμματισμένοι.

Την άλλην την άφίνουμε στον Χατζηδάκη και τον Μιστριώτη.

Το καταλόθετε; Όσοι δέν συμμορφωθούν, μία, δύο, τρεις, τέσσαρες φορές, θά τους βαρεθούμε και θά τους αλλάξουμε.»

ΚΑΠΙΟΣ βουλευτής μας, κι από τους τρανούς τρανούς μάλιστα, βροντοφώνησε σε μια από τις τελευταίες συνεδρίες της μακαρίτισσας Βουλής τάκολουθα σορά έπη:

— Σέ στιγμή που ύβριστα ένθικα συμφέροντα βρίσκονται επί του τάπτιος (στο πάτωμα, δηλ.), δέν πρέπει να δείχνουμε και να φωνάζουμε στους όχτρους μας πως δέν έχουμε ναυτικό!

Μίτια μου! Σά να καρτερούσαν οι όχτροί μας να μάθουν από μ'ας τί έχουμε και τί δέν έχουμε!

ΑΠΟ τα πρωτάκουστα κι αυτό για τον άλλο κόσμο, μ' από τα συνειδημένα για το Ρωμικέο. Οι βουλευτές της Καλαμπάκας δηλώσανε όρθά κορτά στον κ. Θεοτόκη:

— Ά στείλει τον άξιωματικό Βλαχουδιάνη στην έπαρχία μας να καταδώσει τους ληστές, εμείς φεύγουμε από το κόμμα σου!

Και ξερετε γιατί; Ο Βλαχογιάνης (καθώς μ'ας το φανέρωσε η «Ακρόπολη») έχει την κακιά συνήθεια να μη κιντγαιε μοναχά τους ληστές, μα και κείνους που προστα-

φρίκη για τις δικές μου σκάλες! (Συνοδεύει το γέρο ως τη θύρα) έπειτα γυρίζει προς το φίλο). Τί φωτιά νού και καλωσύνης σ' αυτό το γέρο! Άμα μπαίνει στο δωμάτιο, θαρρείς κα φέρνει παρηγοριά για όλους. Όποιος είναι λυπημένος άνασαινει κι όποιος είναι χαρούμενος ζωηρεύει. ΚΟΣΜΑΣ. Είναι έμφυχωτής αυτός· άνήκει στην εύγενικότερη φυλή των ανθρώπων. Το έργο του είναι ένας αδιάκοπος υπερωφωμός της ζωής· είναι η αδιάκοπη προσπάθεια να μεταδώση μια σπιθα, τόσο στάγάματά του όσο και στα πλάσματα που άνταμώνει στο δρόμο του. Ο Λορέντζος ό Γάδδης μου φαίνεται άξιος για δόξα πολύ ψηλότερη από κείνη που του παραχωρούν οι σύγχρονοί του. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ. Άλήθεια, αλήθεια. Νά ξερατε τί δύναμη και τί άδρότητα ψυχής μ'ας ιδειξε σ' έ κείνο το φοβερό δυστύχημα! Όταν έγινε αυτό, δέν ήταν ιδώ η άδερφή μου: είτανε στις μητέρας μας, στην Πίζα, με τη Μπεάτα. Έγινε το δυστύχημα στο έργαστήρι, εκεί, πάνω στο Μουιόνε, κατά το βράδυ-βράδυ. Μονάχα ό φύλακας άκουσε την πισιολιά. Κι άμα άνακάλυψε την κλήθεια, κάτι του είπε μίσα του να τρέξη να εδωποιήση το

Λορέντζο το Γάδδη πριν από κάθε άλλο. Μίσα στην άγωνία και στη φρίκη ίκεινθη της χειμωνιάτικης βραδυάς, μέσα στην άντάρα και την άβεβαιότητα, αυτός μονάχα δέν έχασε ποτέ το θάρρος του, ούτε στιγμή δε δείλιασε ποτέ. Κρατούσε πάντα μια παράξενη πνευματική δικύγεια που μ'ας υπόταζε όλους μας. Αυτός μονάχα πρόσταζε, κι όλοι μας υπακούσαμε. Αυτός θέλησε να μεταφερθή ό Λούκιος ιδώ στο σπίτι, έτοιμοθάνατος. Οι γιατροί τον είχαν απολίσει. Αυτός μονάχος έλεγε και ξανάλεγε με πεισμαμένη πίστη: «Όχι, δε θά πεθάνη, δε θά πεθάνη, δέν μπορεί να πεθάνη.» Έγώ τον πίστεψα. Ά! τί ήρωική νύχτα, Δαέδο! Κ' ύστερα, ό έρχομός της Σουλβίτσας, η είδηση που μόνος της την είπε, η προσταγή που της έδωσε να μ'ην μπη στην κάμαρα, όπου μια πνοή μπορούσε να σβήση ίκείνο το τρεμόφεργο της ζωής· κ' η καρτερία αυτήνης, η άπίστευτη άντοχή της στην άγρυνία και στην κακοπέραση αλάκαυρας έβδομάδες, η περήφανη και σιωπηλή έννοια της και προσοχή, σαν έφύλαγε το κατώφλι για να μ'ποδίση το χάρο να περάση...

(Άκολουθεί)

τεύουν τοὺς ληστές, ἔστωντα; ἔν εἶναι καὶ βουλευτὲς ἀκόμα!

Καὶ ἡ Κυβέρνησις (ποὺ νὰ μὴ βρακαθεῖ) διατάζει τὸ Βλαχογιάνη, νὰ περιοριστῇ ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν Τρικκαλῶν καὶ νὰ φέρῃ τὴν Καλαμπάκα ἕσυχον μὲ τοὺς Σκουμπραίους τῆς καὶ μὲ τοὺς βουλευτὲς τῆς—ποὺ εἶναι δὲ Σκουμπραῖοι καὶ λόγου τους!

ΧΡΟΝΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

(Ἀπὸ Πέμπτη σὲ Πέμπτη)

— Πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ αὐτό, ὡς ἡ σπουδαιότερη εἰδησιὴ τῆς βδομάδας. Τὴν περασμένη Παρασκευὴ ἡ Βουλὴ μίλησε ἐπὶ τὴν «Ἡμερησίαν διάταξιν» ἀμείους, μόλις ἀρχίησεν ἡ συνεδρία, χωρὶς νὰ γίνῃ καμιὰ ἐπερώτησις καὶ ψηφίστηκε σὲ ἐκπύρην ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον γιὰ τὰ κοινὰ.

— Τὸ περασμένο Σάββατον τὸ δεξιὸν ἔγινε ἐπὶ τὴν «Παρασάσιν» ἡ τιμητικὴ ἐπεορδία γιὰ τὸν Προβηγγιανὸν ποιητὴ Μιστράλ. Μίλησε δ' κ. Κακλιμάνος καὶ ἀπαγγέλληκε ἀπὸ τὸν ἠθοποιὸν κ. Φύρστ δ' ὕμνος τοῦ Μιστράλ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, μεταφρασμένος ἀπὸ τὸν κ. Κ. Παλαμά, καθὼς καὶ διάφορα ἄλλα ποιήματα.

— Τὸ περασμένο Σάββατον, τὴν νύκτα, μαζωχτήκανε ἐπὶ τὸ Δημαρχεῖο οἱ διάφοροι Δήμαρχοι ποῦναι φερμένοι δῶ γιὰ τὸ συνέδριον τῆς φυματώσεως καὶ καί, ἀφ' οὗ τοὺς μίλησε δ' κ. Μερκούρης, ἀποφασίσαντες νὰ θοῦναι μὴ ἄλλη φορὰ ἐδῶ δ' οἱ Δήμαρχοι τοῦ Κράτους καὶ νὰ συνεννοηθῶναι μὲ ποῖόν τρόπο νὰ προστατεύουν τὰ Δημοτικὰ συμφέροντα ἐπέναντι τῆς Πολιτείας.

— Πρῶταντος ἐπὶ τὸ Πανεπιστήμιον γιὰ τὴν χρονίαν 1909-1910 ἐκλέχθη δ' κ. Ἀποστολίδης, καθηγητὴς τῆς Ζωολογίας.

— Οἱ πρόεδροι τῶν συνεστιῶν τῆς Ἀθήνας μαζωχτήκανε τὴν περασμένη Δευτέραν ἐπὶ τὸ Δημαρχεῖο καὶ ἀποφασίσαντες νὰ προσκαλέσωνται καὶ τοὺς προέδρους τῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ Πανελληνίῳ συνεστιῶν γιὰ νὰ σκεφτοῦναι μὲ ποῖόν τρόπο θὰ μπορέσουν ἐπὶ ἐρχόμενες βουλευτικὰς ἐκλογὰς νὰ ὑποστηρίξουναι δικούς τοὺς ὑποψήφιους, λαϊκοὺς. Στὸ γράμμα ποὺ σταίλανε ἐπὶ τοὺς ἐπαρχιωτὰς συντρόφους τοὺς ὀνοματίζουσι «ἄσωτον Κράτος» τὸ Ρωμαϊκόν.

— Τὴν Τρίτην δημοσιεύθη τὸ Βασιλ. διάταγμα ποὺ κηρύττει πὺς τελιώνουσι οἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. Ἀδάντε τῶρα γιὰ τὴν ἔχταχτη Σύνοδον!

— Γράφθηκε πὺς ἡ Γεν. Διοίκησις καὶ τὸ Στρατ. Ἰ. Π. ποὺργεῖο ἀπεφασίσαντες νὰ τιμωρήσουν τοὺς πρωτατίτους γιὰ τὸ ἀντιπειθαρχικὸν κίνημα τῶν ὑπαξιωματικῶν, ζεπέφτοντας αὐτοὺς ἀπὸ τὸ βαθμὸν τοὺς καὶ κἀνοτάς τοὺς ἀπλοῦς στρατιῶτας.

— Καὶ οἱ «ἐφιπποὶ» χωροφύλακες, ποὺ εἶν' ἰδεολογίαι καὶ οὐκ κληρονομή, παρουσιαστήκανε τὴν περασμένη Δευτέραν ἐπὶ τὴν ἀναφορὰν καὶ ζήτησαν τ' ἀπολυτήριά τοὺς, γιὰτί, λένε, τοὺς σπάζουσι ἐπὶ τὴν δουλίαν. Τοὺς «ἐφιπποὺς» θὰν τοὺς μιμηθῶν καὶ οἱ πεζοὶ χωροφύλακες καὶ θὰ κἀκουνε, λέει, καὶ αὐτοὶ τὰ ἴδια παράπονα ἐπὶ τοὺς ἀνωτέρους τοὺς.

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Παρακαλοῦμε τοὺς φίλους νὰ μᾶς σταίλουν τὴν συντρομὴν τοὺς. Σὲ πολλοὺς γράψαμε καὶ ξαναγράψαμε, μὰ δὲ θὰ λάβαναι, φαίνεται, τὰ γράμματα, γι' αὐτὸ δὲ μᾶς ἀπαντήσαναι. Μερικοὶ χωροφύλακες δυὸ καὶ τρία χρόνια συντρομὴ, καὶ οὐμὸς τὸ φύλλον δὲν τοὺς τὸ κόβουμε. Τὸ βρίσκουμε χοντρού. Γι' αὐτὸ τοὺς τὸ ξαναθυμίζουμε. Σῶναι νὰ συλλογιστοῦναι πὺς τὸ φύλλον γιὰ νὰ βγαίνει ταχτικά, καθὼς βγαίνει, χρειάζονται ἔξοδα. Καὶ τὰ ἔξοδα ἀπὸ τὴν συντρομὴν τοῦ ἑνὸς καὶ τῶν ἄλλων θὰ βγοῦναι. Ὅσοι ἀρνοῦνται νὰ πληρώσουν τὴν συντρομὴν τοὺς εἶναι τὸ ἴδιον σὰ νὰ ζητᾶναι μὲ καθεὶν τρόπο νὰ σταματήσῃ δ' «Νουμάς».

— Ἀκόμα καὶ τοῦτο: Ἐἶναι καθιερωμένον ἀπ' ὅλους τῆς φημερίδας, καὶ τὸ δηλώνουμε καθ' ἑαυτὸν καὶ μεῖς, πὺς ἡ συντρομὴ πληρώνεται μπροστά. Ὅποιος λοιπὸν φίλος μᾶς γράφει πὺς θέλει νὰ γίνῃ συντρομητὴς καὶ δὲ στέλνει μᾶς καὶ τὴν συντρομὴν του, δὲ θὰ λα-

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστὸν γραμματίον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν 28 Ἰουνίου (11 Ἰουλίου) 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ:

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 Κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
18 Κέρδη	»	100
587 Κέρδη	»	50

1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 228,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεία καὶ λοιπὰς δημοσίας ἐργασίας, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχ. μιᾶν ἕκαστον γραμματίον. ἰσχύον διὰ μιᾶν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Δι' ἅσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

βαίνει τὸ φύλλον. Κι ἂς τὸ ξέρει, γιὰ νὰ μὴν ξεδιαλέξῃ ἄδικα τὸ γραμματίον.

— Κάθε ρήτορας ἐπὶ τὸ Γενικὸν συνέδριον ἔπαιρνε μᾶς του καὶ τὸ δημοσιογράφου. Ἀπαράλλαχτα, λένε, καὶ ὁ Μίγ' Ἀλέξανδρος ἔσπυρνε μᾶς του εἰς ἐκστρατείας καὶ τὸν ἱστορικὸν του.

— Τὸ θέατρο τῆς Κυβέλης ἀρχίησεν τὴν περασμένη Δευτέραν μὲ μιᾶν νόστιμην φραντζέσκην κωμῶδιαν «Ὁ ἔρωσ ἀγρυπνεῖ». Ἀπὸ τὴν πρώτην παράστασιν φάνηκε πὺς ὁ κῶσμος ἔχει ἀπόφασιν νὰ συντρέξῃ μὲ τὰ ὅλα του αὐτὸ τὸ θέατρο, ποῦναι καὶ τὸ καλύτερον εἶδος.

— Τὸ Καταστατικὸν τοῦ «Σολωμοῦ», καθὼς καὶ ἄλλα ποὺ εἴχαμε ἀναγγεῖλαι γιὰ τοῦτο τὸ φύλλον, μείναναι πάλι γιὰ ἄλλο.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μελ. ἐπὶ τὴν Γενέθ. Τὰ λάβαμε καὶ εὐχαριστοῦμε. — Εὐα. Θὰ δημοσιεύσῃ.—κ. Γ. Ν. Παπ. ἐπὶ τὸ Μόναχο. Δὲ λάβαμε τὴν συντρομὴν ἀπὸ τὴν Κ.—κ. Ν. Παπ. ἐπὶ τὸ Κε-στελλόριζο. Θὰ δημοσιεύσῃ, μὰ ἀργότερον. Γιὰ τὴν ὥρα ἔχουσι ἄλλα σείρα.—κ. Μ. Ζαβ. Εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιεύσῃ.

ΤΟ ΜΟΤΟ ΜΑΣ

Μὲ γλώσσα ζωντανὴ νὰ ποῦμε ζωντανὲς ἰδέας ἐπὶ τὸ ζωντανὸ λαόν.

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐκδόσεις ἐπὶ τὴν ζωντανὴν μᾶς γλώσσα τῶν καλύτερων ἔργων τῶν πρὸ ἑκατοντητῶν φιλόσοφων.

Βγῆκε καὶ τὸ πρῶτον βιβλίον

ΤΟ ΞΕΡΙΖΩΜΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΙΑΣ

Τὸ δευτέρον βιβλίον ποὺ θὰ ἐκδοθῇ σὲ λίγες μέρας θάναται

H MANN A

Τοῦ Μάξιμου Γκόρνου

Συντρομὴ χρονιάτικα φρ. χρ. 15, ἑξαμηνιατικα φρ. χρ. 7,50.

Laos' Monthly Library

306 w. 54 th. St.

New York, City.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΧΟΡΝ

“ΟΙ ΠΕΤΡΟΧΑΡΗΔΕΣ,”

ΔΡΑΜΑ ΣΕ ΜΕΡΗ ΤΡΙΑ

Πωλοῦνται 1 δρ. ἐπὶ τὴν γραφεῖαν τοῦ «Νουμά».

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία

Τροποποιηθεῖσιν τῆς ἀλλαγῆς τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμματία νέων ἐντοκῶν καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίῳ δηλοποιεῖται. Στις 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τὸν Κεντρικὸν Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὄρισμένῳ προθεσμίῳ ἐπὶ τόκῳ.

1) 1) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10.000, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς 0)0 κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 τοῖς 0)0. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτῶν λογαριασμῶν παραδεδομένου τῷ καταθέτη βεβλημένου λογαριασμοῦ καὶ βεβλημένου ἐπιταγῶν.

2) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ ἔξ μῆνας τουλάχιστον.

2) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἑν ἔτος τουλάχιστον.

3) 3) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τουλάχιστον.

3) 3) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τουλάχιστον.

4) 4) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος, διὰ τὰς καταθέσεις τῆς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τουλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν ἢ τοῖς εἰς φράγκα καὶ λίρα Ἀγγλίας, ἀποδοτέαι ἐν ὄρισμένῳ προθεσμίῳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ.

1) 1) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστον.

2) 2) 1) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 1 ἔτους.

3) 3) 1) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 2 ἐτῶν.

4) 4) 1) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 3 ἐτῶν.

5) 5) 1) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 4 ἐτῶν.

6) 6) 1) 2) τοῖς 0)0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 5 ἐτῶν.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντοκῶν καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνόνομοι.

Τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τὸν Κεντρικὸν Καταστήματι καὶ τῶν αἰτήσεων τοῦ καταθέτου ὑποκαταστήματι τῆς τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Νέαι Ἰδέαι τοῦ Τολστόη Δρ. 2.—

— Τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς μας » 1.50

— Κοινωνιολογικὰ πρόδοξα. » 3.—

— Ὁ Βέρθερος τοῦ Γκαίτε » 2.—

— Φιλοσοφία τοῦ Γάμου » 2.—

— Ἡρωὶς τῆς Μακεδονίας » 1.—

— Δράμα εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ » 1.—

Γ. Κούρτη. » 1.—

Ἄπαντα πωλοῦνται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Α. Γαλανοῦ,

ἵδρις Σταδίου 54.